

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Orosiense abbate. Cap[itulum]. clxxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

omni eruptione in unum permansit. Vos autē uti vltius calorem sentiret: mugire et ambulare cepit. Ad quod miraculum multi cōuersi sunt. Nouissime hō iubente iuliano capite cesus est. Eius corpus ab episcopo felicio in ciuitate montis sepultum est pridie idus maij.

De scō pacomio abbate. Cap. clxxi.

Dacomius abbas vir doctrine et apostolice vite egypti cenobiorum fundator fuit. Hic apud thebasidem mira sanctitate conspicuus: in specu diu latitās ab angelo monitus ad fundatōne monasteriorum accessit: regulā quoque eis aptam angelo dicente cōposuit: ipsamque et traditiones deo uēdi eisdem concessit. In horū aliquo monasterio: nōm aliquando septem milia monachorum erāt.

Sed maximus et precipuum in quo erat pacomius habebatur. In quo mille quingenti monachi deo seruientes debebant: diuersisq; ministris propriis manibus laborabant. Indeque vitum sibi et pauperibus acquirebant. Apparuit ei die quodā diabolus in specie elegantis femine: ut ipsum de carnis tēratione pulsaret. Sed ab illo cognitus diuina virtute compulsus est multa uisita sibi edicere ad tentationes uitandas. Indeque ab eo signo crucis effugatus. Quic etiam christus spinis coronatus apparuit. Multiplicationes cenobiorum et monachorum egypti: et inde eorū desolationes. propter hominum peccata predicēs. Quiescit autē in christo sanctus pater anno nono archadij et honorij imperatorū: etatis hō sue centesimodecimo: ut ait Sigibertus pridie idus maij. Die sancti preter regulam quā angelo sibi dicente cōscripta: ut dictum est. Ad collegas spōsitur sue diuersas multarumque virtutum scripsit epistolas: uidelicet ad abbatem cornellium unam. Ad abbatem syrum unam. Ad omniū monachorum prepositos: ut in unum cōuenientes paschalem diem celebrarent unam. Similiter ut ad diem remissionis que mense augusto agitur eadem congregentur unam. Item ad fratres qui foris monasterium operari missi fuerant unam. Dec gemmas diuis de illustribus uiris.

De scō pacomio confessore. Cap. clxxii.

Dacomius monachus in scyrhi fuit. Ad quem uenit heracles graui carnis tēratione pulsatus. Qui ab eodem iam septuagenario audiuit quod per annos duos potuerat: unde quasi desperatus se nudus fere deuorandū protulerat: sed illesus dimissus ad cellam redierat. Cui diabolus apparuit in specie puelle pulcherrime super genua uiri sancti procumbens. Quam ut ipse manu in facie per-

cussit confestim euanuit: sed biennio sibi fetosus in manu permansit. Inde aspīdem uerēditis apposuit: ut se mordere: et sic tērationem fugaret: sed illesus permansens a serpente a domino confortatus est. Et sic in sancto proposito perseuerauit. Hec heracles. Quiescit in domino pridie idus maij.

De scō theodoro abbate. Cap. clxxiii.

Theodorus pacomij abbas successor insignis sanctitate et doctrina spectabilis in libro de collationibus patrum a cassiano edito multum commēdatur: qui post ipsum eius successorē monasteria sua in summo perfectissimo apice strenue gubernauit. De concordia et unitate: et de permanendo in proposito cordis et studij exhortatorias et elegantes ad alia monasteria plures epistolas scripsit: et miraculis clarus in domino quiescit. Hec Gemadius libro de uiris illustribus.

De scō rosensi abbate. Cap. clxxiiii.

Rosensis monachus pacomij et theodori abbas collega uir morum perfectione conspicuus: et in scripturis diuinis ad plenū eruditus fuit. Qui librum edidit totius discipline monastice eruditionis constructum: librum quoque alium totius plene testamenti uetus et nouum iuxta necessitatē monasticā compendiosis dissertationibus exponentem quem testamenti uice prope excessus sui finem fratribus obtulit. Et sanctitate pollens in pace obdormiuit. Hec gemadius ubi supra.

Explicit liber quartus.

Prologus quinti libri.

Quintus liber presentis catalogi continet passiones ac gesta sanctorum: quorum festiuitates eueniunt infra tempus: in quo ecclesia representat diuini uerbi et ipsius ecclesie matrimonialem consumationē: ex qua subsecutur nouum lignum liberorum procreatione et propagatione: quod tempus fuit a die penthecostes: et durabit usque ad seculi finē. Et ipsius tempus representat ecclesia a festo penthecostes usque ad aduentum. In quo quidem tempore primo ipsum matrimonium consumat: uidelicet a premisso penthecostes fe-